

4. Životní prostředí

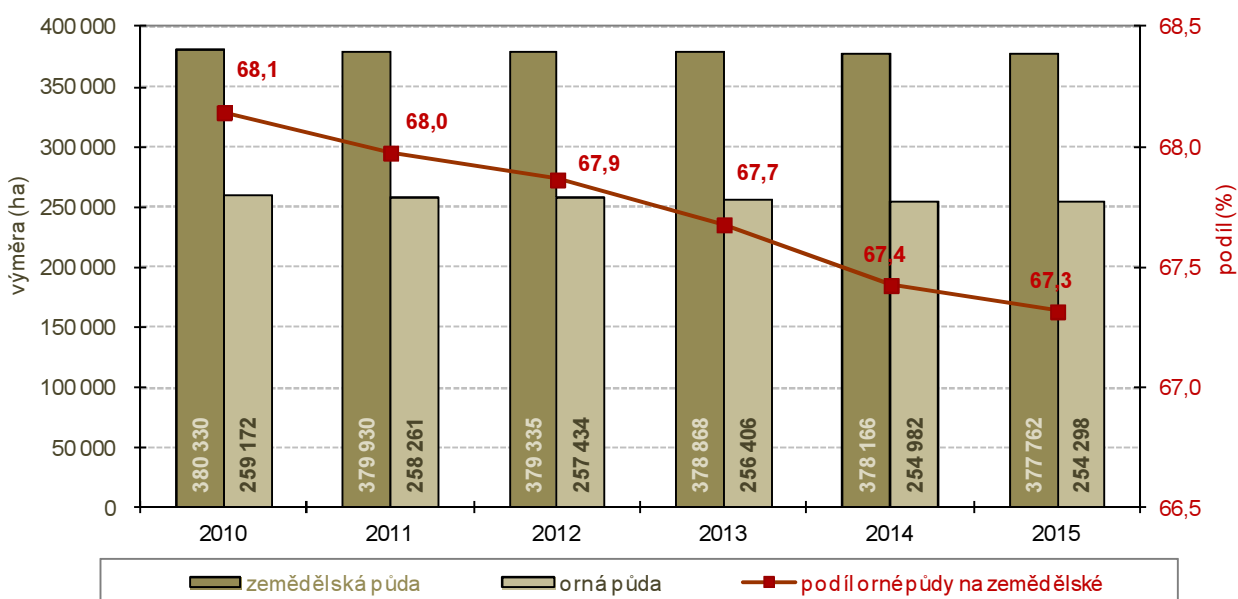
Životní prostředí je vše, co je kolem nás a co vytváří podmínky existence pro život všech organismů (včetně člověka). Lze jej v zásadě rozdělit na **přírodní** prostředí a prostředí, které se týká civilizace, tj. člověka a prostředí, v němž žije. Mezi základní indikátory životního prostředí patří půda, voda, ovzduší, odpady, chráněná území a v neposlední řadě i výdaje na ochranu životního prostředí.

4.1 Půdní fond

Klesající trend ve výměře zemědělské půdy nadále trvá

Jedním z důležitých atributů ochrany přírody je péče o **půdní fond**. Půda je složitá dynamická a živoucí substance vznikající jako důsledek vývoje v živé a neživé přírodě. Vytváří se za odlišných geologických, hydrogeologických a klimatických podmínek a tím určuje i flóru a faunu v dané lokalitě. Celková výměra Plzeňského kraje k 31. 12. 2015 činila 7 561 km², z toho je téměř 50 % zemědělské půdy, 39,8 % tvoří lesní pozemky, 14,6 % je tvořeno trvale travními porosty a 1,6 % zaujímají vodní plochy. Z celkové zemědělské půdy připadá na půdu ornou 67,3 %. Klesající trend výměry zemědělské půdy, ovlivněný zejména snížením zemědělské výroby, nadále setrvává. Současně s tím klesá i výměra orné půdy při současném mírném nárůstu trvalých travních porostů (meziroční nárůst o 0,3 %) a lesních pozemků (meziroční nárůst o 0,04 %). Dlouhodobě nejvýraznější pokles podílu orné půdy na celkové výměře vykazuje okres Tachov (proti roku 2006 došlo ke snížení o 2,5 procentního bodu). Nejvyšší podíl orné půdy na celkové výměře mají v rámci kraje okresy ležící v blízkosti krajského města s převážně zemědělským charakterem, a to Plzeň-jih a Plzeň-sever. Svou dosaženou hodnotou přes 40 % podílu orné půdy na celkové výměře přesahují oba okresy republikový podíl (37,7 %) v průměru o 4 procentní body. Z analýzy půdního fondu podle jeho struktury je v desetileté časové řadě patrná určitá stagnace podílu zastavěných ploch. V rámci kraje má nejvyšší podíl zastavěných ploch na celkové výměře okres Plzeň-město (4,9 % z celkové výměry okresu). Nadále se projevuje jako jeden z faktorů ovlivňujících vývoj půdního fondu nadměrná urbanizace.

Graf 4.1 Výměra zemědělské a orné půdy v Plzeňském kraji



Nejlesnatějšími okresy Plzeňského kraje jsou Klatovy, Rokycany a Tachov

Jedním z důvodů růstu **lesních ploch** je i zalesňování zemědělské půdy. Výměra lesních pozemků v regionu (v přepočtu k celkové výměře) dosáhla v roce 2015 hodnoty podílu 39,8 %, což je o 5,9 procentních bodů více než v ČR. Tyto lesní pozemky se nacházejí především v horských a podhorských částech Šumavy a Českého lesa a dále na severovýchodě kraje v oblastech Brdská a Křivoklátska. Nejlesnatějšími okresy Plzeňského kraje jsou Tachov (43,4 %), Rokycany (43,4 %) a Klatovy (43,3 %). Na lesnatých plochách převažují lesy hospodářské kategorie, zbytek představují lesy ochranné a zvláštního určení. Z hlediska druhového složení převažují lesy jehličnaté, zejména smrkové.

Koeficient ekologické stability v desetileté časové řadě mírně roste

Jedním z environmentálních indikátorů k posouzení míry udržitelnosti vývoje v oblasti životního prostředí je **koeficient ekologické stability**⁴⁴. Jedná se o ukazatel charakterizující krajinný typ z hlediska využití pozemků. Koeficient ekologické stability v roce 2015 dosahuje v Plzeňském kraji hodnoty 1,36. Z pohledu desetileté časové řady vždy v intervalu dvou let se mírně zvyšuje o 0,01. Ve srovnání s rokem 2006 stoupla hodnota tohoto koeficientu o více než 3 %. V meziokresním srovnání nejvyšších hodnot koeficientu ekologické stability v roce 2015 dosáhly zejména okresy Klatovy (1,94) a Tachov (1,65) představující vyváženou krajinu, v níž jsou technické objekty relativně v souladu s dochovanými přírodními strukturami. Tyto okresy zároveň mají nejvyšší podíl lesnatých pozemků (Šumava a Český les). Relativně větší hodnoty se zaznamenaly i v okresech Domažlice (1,34) a Rokycany (1,33), což jsou také okresy s vyšším zastoupením lesní půdy. Nejnižší hodnoty koeficientu ekologické stability (eliminujeme-li specifika okresu Plzeň-město) dosáhl okres Plzeň-jih (0,95). Jedná se o území intenzivně využívané pro zemědělskou výrobu, kde hodnota ukazatele je ovlivněna relativně nízkým podílem lesních pozemků a vysokým podílem zemědělské půdy.

Plzeňský kraj s hodnotou koeficientu ekologické stability 1,36 zaujímá páté nejvyšší místo v ČR

Srovnáme-li hodnoty koeficientu ekologické stability v rámci ČR, optima v roce 2015 dosáhl kraj Liberecký (2,32) s vysokým podílem lesních pozemků (44,6 %) a jedním z nejnižších podílů orné půdy na celkové výměře (20,3 %). Po kraji Libereckém následuje kraj Karlovarský (2,02) s podobnou strukturou. Nejméně stabilní je podle dosažené hodnoty tohoto koeficientu Hl. město Praha (0,31) s vysokým podílem zastavěných a ostatních ploch a Středočeský kraj (0,67) s nejvyšším republikovým podílem orné půdy na celkové výměře (49,6 %). Plzeňský kraj s hodnotou 1,36 zaujímá v rámci ČR páté nejvyšší místo a přesahuje republikový průměr o 0,29.

Ekologické zemědělství jako moderní forma hospodaření

Ekologické zemědělství je jedním z principů trvale udržitelného rozvoje. Jako součást agrární politiky státu představuje moderní formu hospodaření při respektování přírodních zákonitostí, přirozené kvality a úrodnosti půdy. Tím také minimalizuje použití chemických prostředků pro zemědělskou výrobu a tím i negativní dopady do environmentální oblasti.

Roste výměra půdy v ekologickém zemědělství včetně přechodného období

V roce 2015 podíl **ekologicky obhospodařované půdy**⁴⁵ (včetně přechodného období) na celkové výměře dosáhl v Plzeňském kraji hodnoty 7,5 %. V meziročním srovnání vzrostla hodnota tohoto podílu o 0,2 procentního bodu. Rozloha půdy v ekologickém zemědělství včetně přechodného období neustále

⁴⁴ Poměr ekologicky stabilních (lesy, trvale travní porosty, sady, zahrady, vinice, chmelnice a vodní plochy) a nestabilních (orná půda, zastavěné a ostatní plochy) krajinnotvorných prvků na daném území

⁴⁵ Podle statistických údajů Ministerstva zemědělství

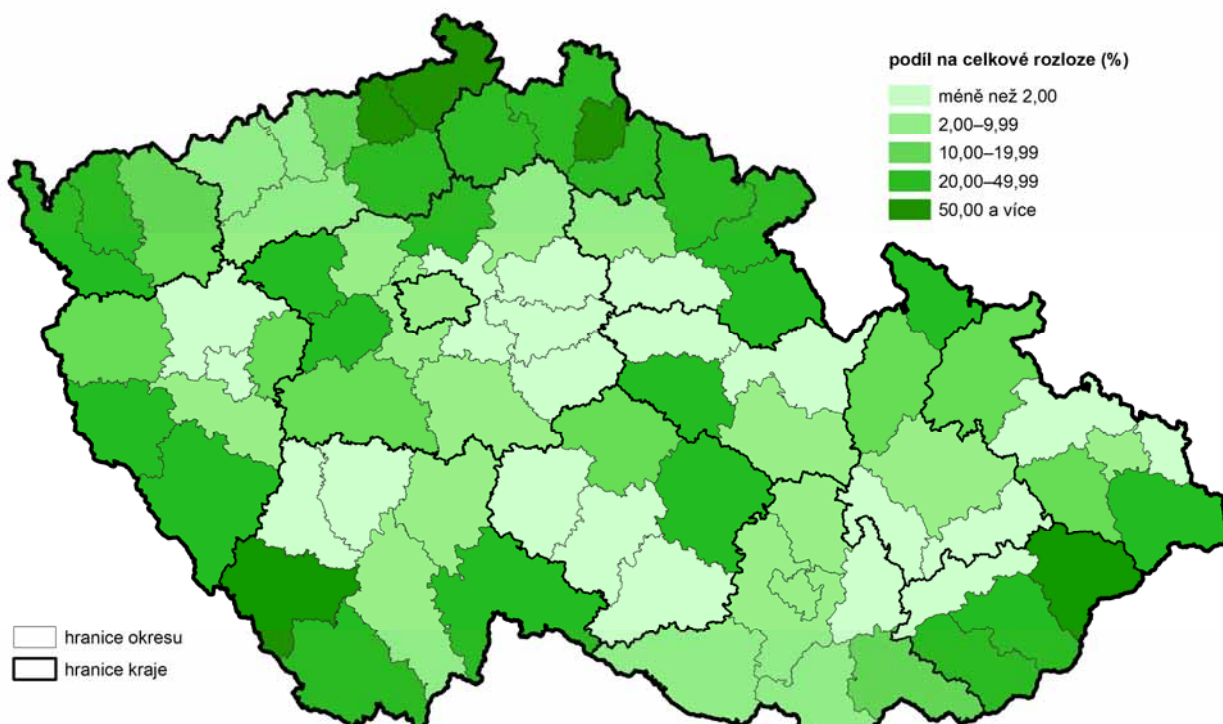


roste. V pětileté časové řadě vzrostla o cca 15 %. Během pětileté časové řady klesá výměra ekologicky obhospodařované půdy v přechodném období (o 47,7 %), zatímco výměra půdy v ekologickém zemědělství se zvyšuje (o 42,6 %). Podíl Plzeňského kraje na půdě v ekologickém zemědělství (včetně přechodného období) celkem v ČR dosahuje hodnoty 11,7 %. Jedná se o druhý nejvyšší podíl hned za krajem Jihočeským.

Množství chráněných území svědčí o kvalitě přírodního bohatství kraje

O kvalitě přírodního bohatství Plzeňského kraje svědčí i množství **chráněných území**, která vznikají k ochraně rozmanitých forem života, k péči o ekosystémy a krajinný ráz přírody. K 31. 12. 2015 se na území Plzeňského regionu nacházelo 202 chráněných území, v tom 1 národní park (část), 5 chráněných krajinných oblastí a 196 maloplošných chráněných území. Rozloha těchto chráněných oblastí⁴⁶ představuje 17,8 % z celkové výměry kraje.

Zvláště chráněná území v okresech k 31. 12. 2015



Pozn.: zahrnuty národní parky, chráněné krajinné oblasti, národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní památky a přírodní památky. V ukazateli jsou zohledněny vzájemné překryvy chráněných území (tzn. nejsou započítána maloplošná ZCHÚ ležící na území velkoplošných ZCHÚ).

Zdroj: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR

Největší část přírodních památek je situována do okresů Klatovy a Tachov

Část Národního parku Šumava, nacházející se na území Plzeňského kraje na ploše 34,7 tis. ha, je určena k ochraně a uchování nejcennějších lokalit s původní divokou horskou přírodou, jedinečnými a ohroženými ekosystémy (rašeliniště, ledovcová jezera, původní lesní porosty aj.) a rozmanitou typickou flórou a faunou. Téměř 12 % z celkové výměry Plzeňského kraje zaujímají chráněné krajinné oblasti (CHKO). Jsou to CHKO Šumava, Křivoklátsko (část), Slavkovský les (část), Český les a nově Brdy (část). V Plzeňském kraji se vyskytuje také 196 maloplošných chráněných území, z nichž převážnou část tvoří přírodní památky a rezervace. Téměř třetina z celkového počtu těchto přírodních památek a rezervací se nachází v okrese Klatovy a jedna pětina

⁴⁶ Podle údajů Agentury ochrany přírody a krajiny ČR

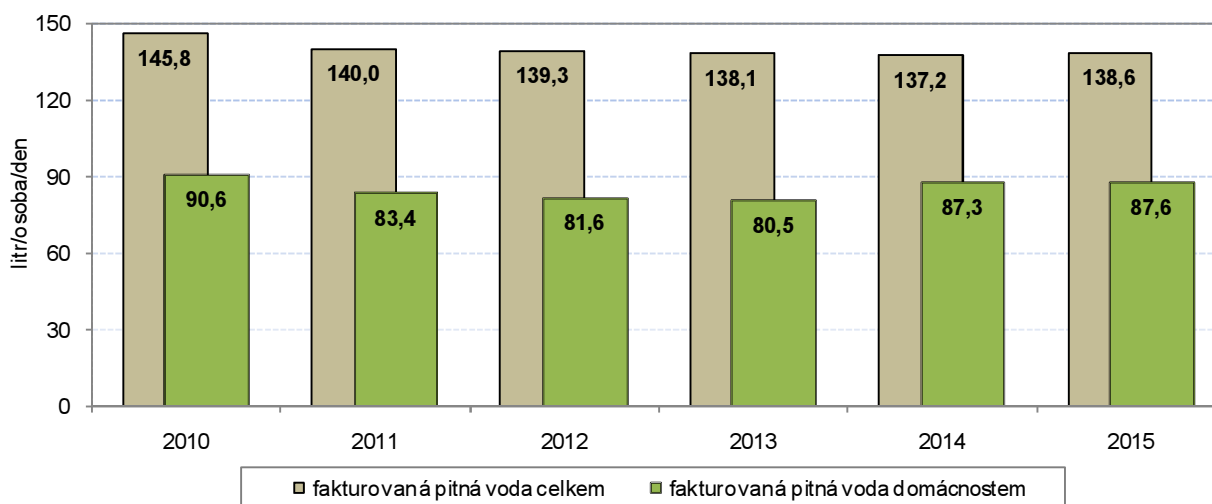
v okrese Tachov. Kromě uváděných chráněných území se v Plzeňském kraji vyskytuje i 63 evropsky významných lokalit, což je druh chráněného území, které je vyhlášeno k ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, a 2 ptačí oblasti (Šumava a Křivoklátsko). V Plzeňském kraji je ještě podle Agentury ochrany přírody a krajiny téměř 3 tisíce památných stromů.

4.2 Vodovody a kanalizace

Cena pitné vody v kraji meziročně stagnovala

Úroveň **technické vybavenosti** v obcích Plzeňského kraje je relativně na dobré úrovni. V převážné části územních celků jsou obce vybaveny veřejným vodovodem. Délka vodovodní sítě v roce 2015 měřila 4 270 km. Proti roku 2014 se zvýšila o 2 km, tj. o 0,5 %. Podíl obyvatel zásobených vodou z veřejných vodovodů má zejména v posledních letech mírně variabilní průběh. V roce 2015 činila hodnota tohoto podílu 83,9 %, což v meziročním srovnání znamená snížení o 0,2 procentního bodu. Tento klesající trend zajistil Plzeňskému kraji v mezikrajském srovnání poslední místo v rámci ČR. Plzeňský kraj se v tomto ukazateli pohybuje o 10,3 procentních bodů pod hranici republikového průměru (94,2 %). **Výroba pitné vody** v tis. m³ za posledních deset let klesla o 14,6 %, meziročně však stoupla o 3,7 % (na 29,4 tis. m³). Hodnota relativního ukazatele specifické množství vody fakturované domácnostem (v přepočtu na obyvatele a den) se v desetiletém sledovaném období snížila o 9,2 litrů na osobu a den (na 87,6 l/os/den). V meziročním srovnání hodnota tohoto ukazatele proti roku 2014 vzrostla pouze o 0,3 litrů na osobu a den. V mezikrajském srovnání byla zaznamenána nejvyšší hodnota v Hl. městě Praze (106 l/os/den) a naopak nejnižší v kraji Zlínském (75,6 l/os/den). Svoji výši ukazatele se Plzeňský kraj zařadil na páté nejvyšší místo v ČR, pod republikovým průměrem se pohybuje o 0,3 l na osobu a den. Cena pitné vody (bez DPH) proti roku 2014 téměř stagnovala (v roce 2014 sazba 33,3 Kč/m³, v roce 2015 sazba 33,2 Kč/m³) a cena stočného (bez DPH) klesla z 25,0 Kč/m³ v roce 2014 na 24,6 Kč/m³ v roce 2015. Průměrná cena vodného a stočného (bez DPH) činila za Plzeňský kraj 57,80 Kč, tj. o 8,50 Kč méně než republikový průměr.

Graf 4.2 Specifické množství vody fakturované domácnostem a celkem v Plzeňském kraji



**Podíl obyvatel
bydlících v domech
napojených na
veřejnou kanalizaci
s ČOV má mírně
rostoucí trend**

Kvalita povrchových vod je do jisté míry ovlivněna i čištěním vod odpadních. K největším producentům **odpadních vod** patří osídlené celky, tzn. města a obce. V roce 2015 dosáhla délka kanalizační sítě v Plzeňském kraji 2 939 km, tj. o 8 km (o 0,3 %) méně než v roce 2014. V roce 2015 bylo napojeno na veřejnou kanalizaci 83,0 % obyvatel, což je ve srovnání s rokem 2006 nárůst o 4,9 procentních bodů a v meziročním srovnání o 0,6 procentního bodu. Zhruba dvakrát tak větší nárůst vykazuje meziročně i ukazatel podílu obyvatelstva bydlícího v domech napojených na kanalizace s čističkou odpadních vod (dále jen ČOV). V roce 2015 dosáhl hodnoty 77,5 %. Do kanalizace bylo v roce 2015 vypuštěno 32 263 tis. m³ odpadních vod, tzn. o 3 % méně než v roce předchozím. Podíl čištěných odpadních vod (bez srážkových) se meziročně zvýšil o 0,8 procentního bodu na 94,7 %. V Plzeňském kraji bylo v roce 2015 v provozu celkem 196 ČOV (tzn. o 3 méně než v roce 2014) s celkovou kapacitou 172,9 tis. m³/den. Z celkového počtu ČOV byly všechny mechanicko-biologické.

4.3 Emise⁴⁷

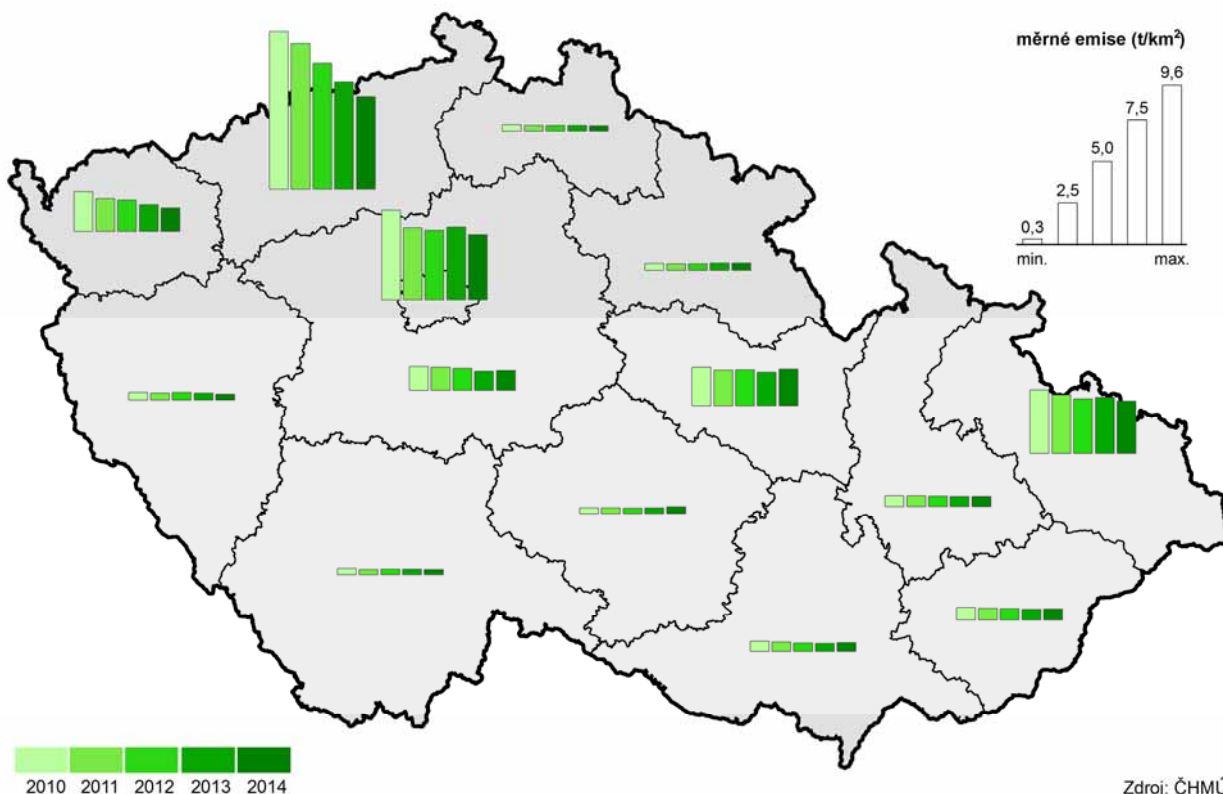
**Emise jsou důležitým
faktorem pro
hodnocení kvality
ovzduší**

Jednou z problematických oblastí životního prostředí a jeho vlivu na kvalitu života je kvalita ovzduší. Determinujícím faktorem pro její hodnocení je celkové množství **emisí** (tj. vypouštění resp. únik znečišťujících látek do ovzduší). Vybrané základní znečišťující látky jsou oxidy siřičitý, uhelnatý, dusíku a látky tuhé. Producenti tohoto znečištění (REZZO) jsou ve smyslu zákona o ovzduší členěni podle velikosti zdrojů znečištění na stacionární (REZZO 1-3; velké, střední a malé) a mobilní (REZZO 4). V důsledku likvidace zastaralých a nevyužívaných výrobních provozů, restrukturalizace některých výrobních procesů a především vlivem přechodu na jiný, ekologičtější způsob vytápění došlo během pětileté časové řady k mírnému poklesu emisí. Intenzivní rozvoj automobilové dopravy v souvislosti s provozem dálnice D5 je dalším faktorem, který ovlivňuje kvalitu ovzduší v Plzeňském kraji (zejména emise REZZO 4). Z analýzy dat měrných emisí (REZZO 1-4) je patrné, že došlo k meziročnímu⁴⁸ poklesu tuhých znečišťujících látek (o 0,04 t/km²), měrných emisí SO₂ (o 0,05 t/km²), měrných emisí NO_x (o 0,11 t/km²) a měrných emisí CO (o 0,62 t/km²), a to především vlivem poklesu stacionárních zdrojů (REZZO 1-3). Měrné emise REZZO 4 se snižují ve všech kategoriích znečišťujících látek. Tento klesající trend je zachován i v přepočtu znečišťujících látek na obyvatele (pokles v rozmezí 0,6 až 0,8 kg na obyvatele kromě emisí CO). V rámci České republiky lze hodnotit ovzduší v Plzeňském kraji jako relativně čisté. Nejvíce zatížená emisemi znečišťujících látek jsou území s vysokou koncentrací průmyslových aktivit, s vysokou hustotou osídlení a v neposlední řadě i se značně soustředěnou dopravou. Naopak mezi méně zatížené oblasti patří horské partie Šumavy, Českého lesa a západní části Brd.

⁴⁷ ČHMÚ provedl v roce 2014 z důvodů nové struktury stacionárních zdrojů přepočty celé časové řady. Emisní bilance za rok 2013 byla zpracována pro všechny kategorie zdrojů z aktuálních dostupných podkladů a odpovídá požadavkům na mezinárodní inventarizaci emisí

⁴⁸ Údaje roku 2015 zatím nejsou k dispozici

Emise oxidů dusíku (REZZO 1–3) v krajích v letech 2010 až 2014



Zdroj: ČHMÚ

Emise znečišťujících látek v meziročním srovnání zaznamenaly téměř ve všech okresech pokles

Pro meziokresní srovnání jsou dostupná data pouze za stacionární zdroje (REZZO 1-3). Emise tuhých znečišťujících látek⁴⁹ klesly meziročně ve všech okresech kraje, z toho nejvíce v okrese Plzeň-město (o 0,22 t/km²). Hodnota emisí SO₂ klesla také ve všech okresech, nejvíce však v okrese Domažlice (o 0,07 t/km²). Emise NO_x v okrese Plzeň-sever stagnovaly, na Plzni-jihu vzrostly o 0,02 t/km² a v ostatních okresech meziročně klesly, z toho nejvíce v Plzni-městě (o 1,21 t/km²). Měrné emise CO v meziročním srovnání klesly také ve všech okresech, nejvíce ale v okrese Rokycany (o 0,75 t/km²).

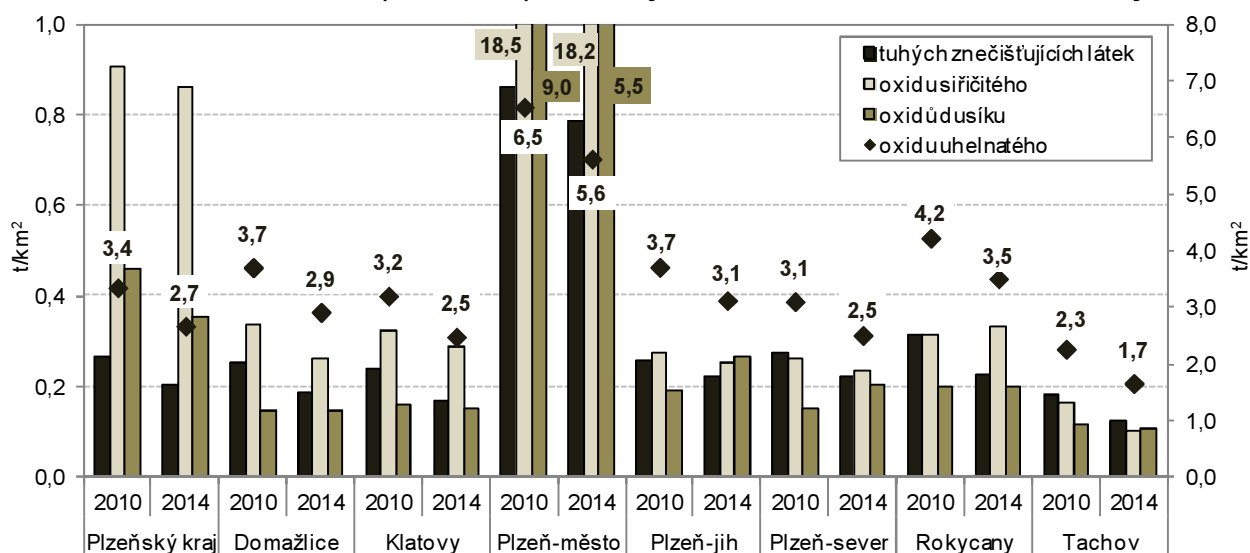
Emise znečišťujících látek se pohybují pod republikovým průměrem

V rámci ČR se u všech vybraných základních znečišťujících látek hodnota Plzeňského kraje pohybuje pod republikovým průměrem, který však ovlivňují kraje se silně znečištěným ovzduším jako například Ústecký, Moravskoslezský apod. Plzeňský kraj v roce 2014 dosáhl u emisí tuhých látek (včetně tuhých znečišťujících látek, NH₃ a těkavých organických látek) páté nejnižší hodnoty, u emisí SO₂ sedmé nejnižší hodnoty, u emisí NO_x a CO třetí nejnižší hodnoty.

⁴⁹ Okresní data nezahrnují tuhé znečišťující látky, NH₃ a těkavé organické látky ze stavebních prací, chovů hospodářských zvířat, aplikace minerálních hnojiv a nesledovaných zdrojů použití rozpouštědel



Graf 4.3 Měrné emise (REZZO 1-3) znečišťujících látek v okresech Plzeňského kraje



4.4 Odpady

Plzeňský kraj má druhou nejvyšší hodnotu vyprodukovaného podnikového odpadu v kg na obyvatele v rámci ČR

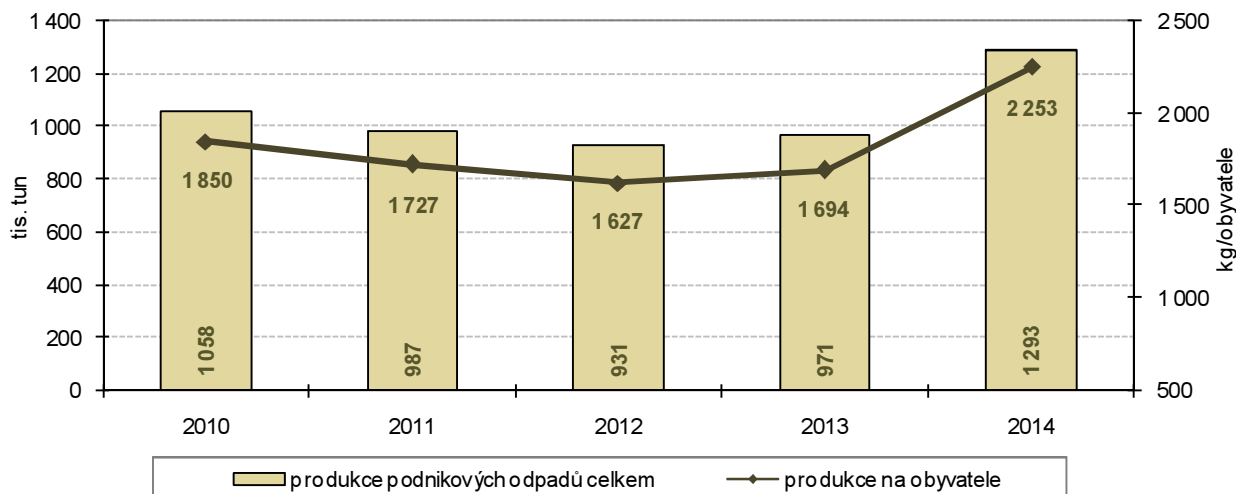
Odpad je jedním z negativních vlivů zasahujícím do environmentální sféry. Současná situace v odpadovém hospodářství je charakterizována převahou množství produkovaného odpadu nad jeho relativně nízkým využitím jako zdroje druhotných surovin a energie. Produkce podnikového odpadu vzniká v přímé závislosti na materiálové a energetické náročnosti výroby a zpracování. V Plzeňském kraji bylo v roce 2014⁵⁰ vyprodukováno 1 293 tis. tun podnikového odpadu. V meziročním srovnání to znamená zvýšení o 322,5 tis. tun, tzn. o 33,2 %. V absolutních hodnotách má vývoj produkce podnikových odpadů v desetileté časové řadě variabilní vývoj. Při analýze relativního ukazatele propočtu celkového vyprodukovaného podnikového odpadu na jednoho obyvatele v kraji dojdeme k podobným závěrům. Produkce podnikového odpadu v přepočtu na 1 obyvatele dosáhla v roce 2014 v Plzeňském kraji 2 252,7 kg na obyvatele. Tato hodnota vyprodukovaného odpadu je druhá nejvyšší hned po Hl. městě Praze (5 023,4 kg/obv.). Proti republikovému průměru je hodnota v Plzeňském kraji vyšší o 330,0 kg na obyvatele.

Produkce podnikového odpadu v kg na tis. Kč HDP dosáhla v rámci ČR třetí nejvyšší hodnoty

Jedním z klíčových indikátorů odpadového hospodářství, který vypovídá o stavu a vývoji podnikové produkce odpadů, je hodnota této produkce ve vztahu k hrubému domácímu produktu (dále jen HDP) jako základnímu ukazateli, jehož výše je rozhodujícím kritériem hodnocení ekonomické úrovně jednotlivých regionů. V Plzeňském kraji měla hodnota ukazatele **produkce podnikového odpadu v přepočtu na tis. Kč HDP** od roku 2010 klesající tendenci až do roku 2013 (4,7 kg/tis. Kč HDP). V roce 2014 však hodnota tohoto ukazatele výrazně stoupla na 5,9 kg/tis. Kč HDP. V mezikrajském srovnání v roce 2014 to představuje třetí nejvyšší hodnotu za kraje Moravskoslezským a Hl. městem Prahou.

⁵⁰ Údaje roku 2015 zatím nejsou k dispozici

Graf 4.4 Produkce podnikových odpadů podle sídla podniku v Plzeňském kraji



Největším producentem podnikového odpadu je odvětví stavebnictví

Objem vyprodukovaného odpadu a jeho charakter do jisté míry determinuje i **odvětvová struktura** výroby. Z produkce odpadů ve vybraných odvětvích národního hospodářství v roce 2014 je patrný nejvyšší podíl odvětví stavebnictví (61,8 %), téměř jedna pětina ve zpracovatelském průmyslu a téměř zanedbatelný je podíl v odvětví zemědělství, lesnictví a rybářství (0,3 %). V retrospektivním pohledu od roku 2010 stoupla celková produkce odpadů o 22,2 %, a to zejména vlivem zvyšujícího se podílu podnikového odpadu v odvětví stavebnictví (o 13,3 procentního bodu).

Komunální odpad v Plzeňském kraji představoval 4,4 % z celkové produkce tohoto odpadu v ČR

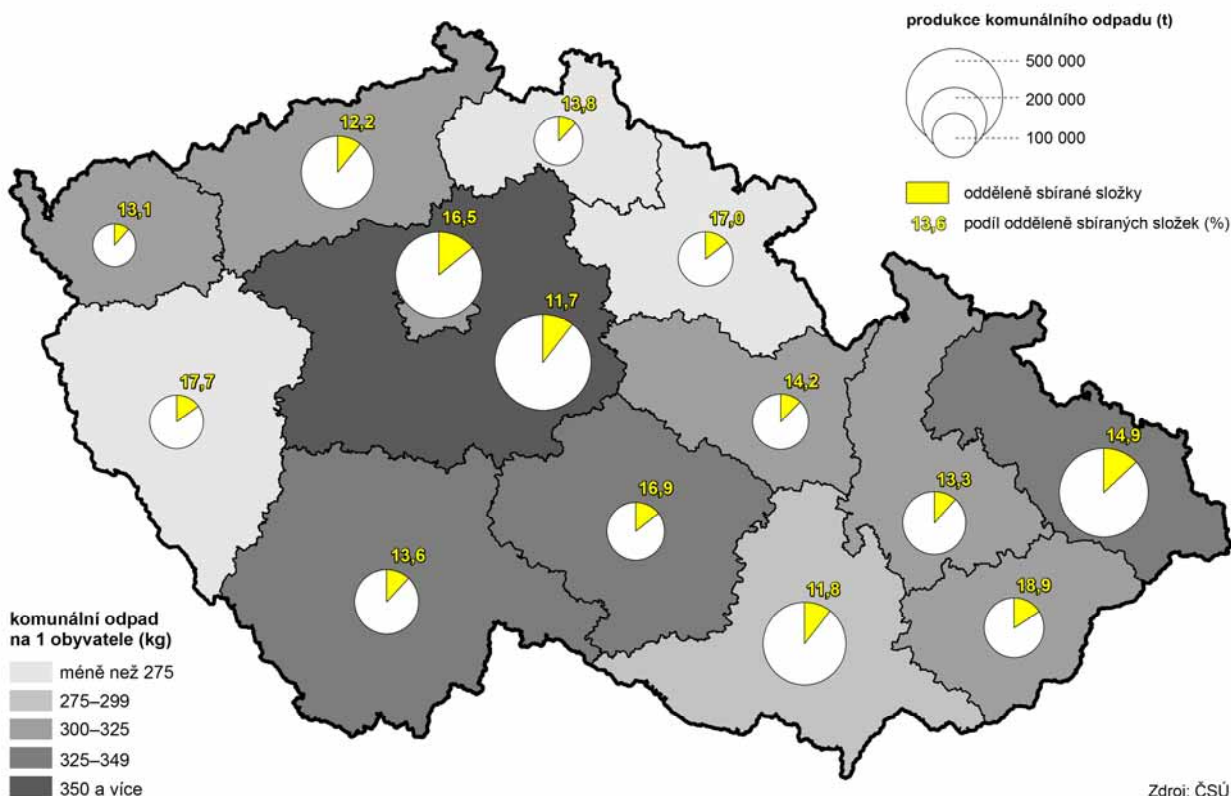
Zvláštní kategorií odpadů je **odpad komunální**. V České republice bylo v roce 2014 vyprodukováno 3 260,6 tis. tun komunálního odpadu, z toho nejvíce v kraji Středočeském (464,3 tis. tun) a nejméně v kraji Karlovarském (92 tis. tun). Vyprodukovaný komunální odpad v Plzeňském kraji v roce 2014 představoval 4,4 % celkové produkce tohoto odpadu v ČR. Meziročně se množství vyprodukovaného komunálního odpadu v přepočtu na 1 obyvatele v Plzeňském kraji výrazně zvýšilo (o 9 %). Průměrné tempo růstu dosáhlo výše 1,4 %, přesto se během celého sledovaného období (od roku 2010) hodnota tohoto relativního ukazatele nacházela hluboko pod republikovým průměrem. V mezikrajském srovnání v roce 2014 zaujímá Plzeňský kraj v relativním ukazateli vyprodukovaného komunálního odpadu na obyvatele (251,7 kg/obyv.) nejnižší místo v rámci ČR, za ním následují kraje Liberecký, Královéhradecký a Jihomoravský. Naopak největší produkci komunálního odpadu na obyvatele vykazují kraje Středočeský (354,7 kg/obyv.), Vysočina (329,3 kg/obyv.), Moravskoslezský a Jihočeský (shodně 325,5 kg/obyv.).

Plzeňský kraj se po několika letech prvenství ve sběru tříděného odpadu umístil na druhém místě

Podíl **odděleně sbíraných složek** komunálního odpadu z celkové produkce tohoto odpadu zaznamenal v roce 2014 druhou nejvyšší hodnotu (17,7 %) hned za krajem Zlínským (18,9 %), přičemž republikový průměr činil 14,3 %. Po několika letech prvenství se tak postavení Plzeňského regionu u odděleně sbíraných složek komunálního odpadu změnilo. V relativním ukazateli přepočtu tříděného sběru komunálního odpadu na 1 obyvatele se v roce 2014 řadí Plzeňský region (44,6 kg/obyv.) na šesté nejvyšší místo v ČR (44,4 kg/obyv.). První místo s výtěžností odděleně sbíraných složek zaujímá Zlínský kraj (58,1 kg/obyv.) a poslední a nejnižší výtěžnost vykazuje kraj Jihomoravský (34,8 kg/obyv.).



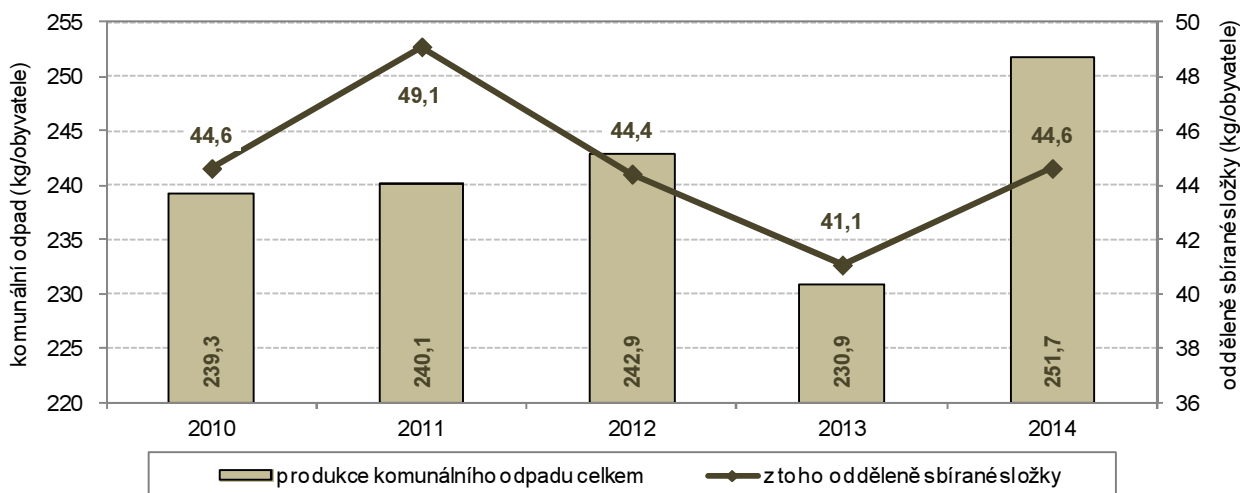
Komunální odpad v krajích v roce 2014



Odpady jsou i zdrojem energie a surovin

Odpady vznikající jako důsledek ne hospodárného a neefektivního nakládání s neobnovitelnými zdroji (půda, voda apod.) jsou však na druhé straně zdrojem energie a surovin. Základním aspektem udržitelného rozvoje v environmentální oblasti je právě upřednostňování jejich využití (recyklace, materiálové využití aj.) před jejich odstraňováním. Skládání a spalování představuje v mnoha případech zdroj znečištění životního prostředí zejména půdy, vody a ovzduší s dopadem do krajinných ekosystémů. Mezi základní aktuální řešené otázky v nakládání s odpady patří i separovaný sběr vyříděných položek komunálního odpadu.

Graf 4.5 Produkce komunálního odpadu v Plzeňském kraji



Základní strategie v oblasti odpadového hospodářství je prevence

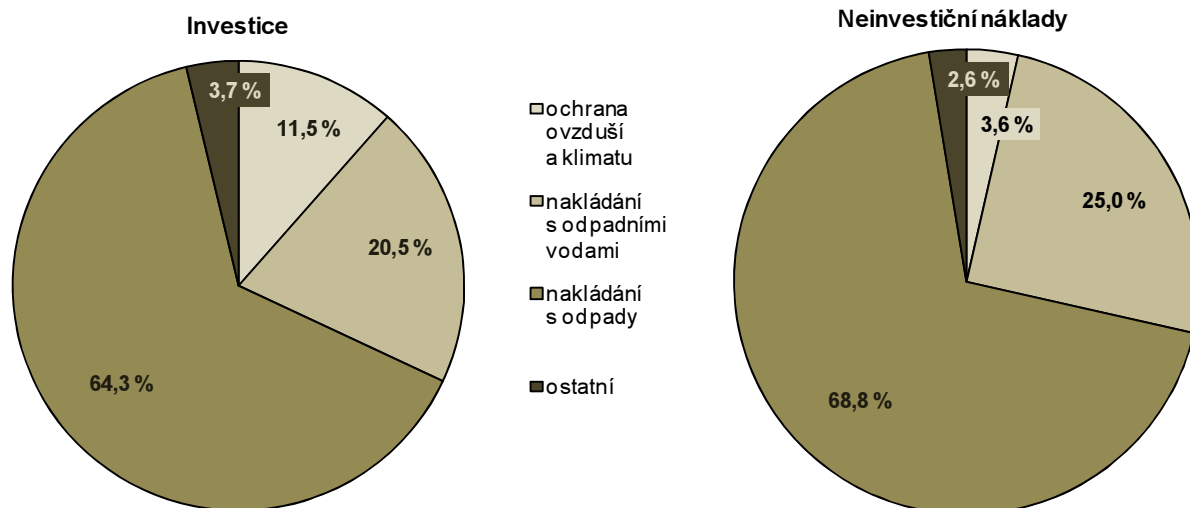
Politika odpadového hospodářství je jedním ze základních principů environmentálního pilíře udržitelného rozvoje, a to nejen na regionální či republikové úrovni, ale i na poli mezinárodním. Vzhledem k tomu, že odpady znamenají velkou zátěž pro životní prostředí, je bezesporu základní strategií v této oblasti **prevence** (předcházení vzniku odpadů, omezování jejich množství a vlastností).

4.5 Výdaje na ochranu životního prostředí

V roce 2014 bylo v Plzeňském kraji na ochranu životního prostředí meziročně proinvestováno o 87,5 % více finančních prostředků

V roce 2014⁵¹ dosahoval objem **pořízených investic na ochranu životního prostředí podle místa investice** 2 493,7 mil. Kč, což v meziročním srovnání představuje zvýšení o 87,5 %. V přepočtu na jednoho obyvatele bylo v roce 2014 proinvestováno 4 344,4 Kč/obyv., což ve srovnání s předchozím rokem znamenalo zvýšení o 87,1 %. Zatímco v roce 2013 Plzeňský kraj (2 322 Kč/obyv.) zaujímal v mezikrajském srovnání sedmé nejvyšší místo, v roce 2014 již postoupil na místo třetí. Objem **pořízených investic na ochranu životního prostředí podle sídla investora** stoupl v meziročním srovnání o 90,7 %. Z hlediska struktury pořízených investic (podle sídla investora) bylo nejvíce investičních prostředků vloženo do nakládání s odpady (64,3 %) a nakládání s odpadními vodami (20,5 %). V retrospektivním pohledu se vložené finanční prostředky do oblasti nakládání s odpadními vodami snižují ve prospěch nakládání s odpady. Objem neinvestičních nákladů environmentálního charakteru (podle sídla investora) v absolutní výši vzrostl meziročně o 2,3 %. Ze struktury neinvestičních nákladů vyplývá trend směřování finančních prostředků z větší části do oblasti nakládání s odpady (68,8 %).

Graf 4.6 Investice a neinvestiční náklady na ochranu životního prostředí podle sídla investora v Plzeňském kraji



⁵¹ Údaje roku 2015 zatím nejsou k dispozici



**Pořízené investice na ochranu životního prostředí podle místa investice
v krajích v letech 2010 až 2014**

